

АСЕН БОСЕВ
КЪЛВАЧ РАЗУЗНАВАЧ

chitanka.info

Веднџж в гората вест дошла
и неприятна тя била
за Кумчо Вълчо,
Кума Лиса,
че те грабители нали са,
а чули:
в близките села
сдружили се били стопаните
и общи станали харманите,
и общи станали кошарите
и общи — нивите, хамбарите.
Там вместо в курника, в овошките,
по птицеферми са кокошките.
В тях те живеели модерно,
но виждало се всичко черно
на Кума Лиса и вълка,
че как ще могат те така
кокошка и овца да грабнат?

Та те без плячка ще отслабнат
и ще умрат
така от глад!
Какво да правят,
що да сторят,
как с тая напаст да се борят —
стопанства дружни да съборят?

Въркът и хитрата лисана
изrekli пълклена закана:
— Тъй, както е било, ще бъде!
И без пазачът да ни пълди,
ще грабим, колкото си щем,
и до насита ще ядем!

Те имали служител верен —

един шпионин — гарван черен.
Извикали го и му дали
от горски желъди медали
и ордена на подлостта —
да ги спаси от нищета.
— Иди в селата, разузнай
и точни сведения дай
какво се прави, как отиват
делата в кооператива!

Изгракал гарванът Гага:
— Ще разузная ей сега!
И литнал с черните крила
към обновените села.
Три седмици се той забавил,
но сведения им доставил —
потайно скитал, шпионирал,
предатели, едва намирал
и горе-долу подразбрал,
дори с очите си видял,
че в овцеферми са овцете
и в много здрави са ръце те.
А в птицефермите е трудно
да клъвнеш зърно...
— Тъй ли? Чудно?

Тогава рекла Кума Лиса:
— Не може ли да се залисат
там някъде птицегледачките?
— Не може. Дебнат като квачки те!
— Тогава няма да е зле
да слъжеш някое петле,
че там от бедност ще умре,
а тук при нас е по-добре,
че там е в робство и беда,
а тук ще е на свобода!
То през оградата им — беж!

И ти ще ми го доведеш.
Гагà тогава чак ѝ казал:
— Едно петле бях забелязал
наперено на дъбов пън
и рече: — Ех, не съм навън
да си поскитам из поляната!
— То трябва днес да бъде хванато!
Върви Гагà и доведи го
и ще му дам аз „кукуругу“.
Ще чакам скрита зад оградата,
а ти го залъжи с ливадата.

И с тая пълкена задача
отлитнал гарванът.
Кълвачът
подслушал от едно дърво.
— Какво?
За тая бъдеща беда
аз трябва да предупредя.
Застанал на дървото прав,
по свой, безжичен телеграф,
зачукал: чука-чука-чука,
кълвач телеграфира тука.
Ще дойде гарванът, бъдете
на поста си и здраво бдете,
че той ще изведе петлето,
а чака Лисата в полето.

Приел пазачът новината.
Не знам чия била вината,
ала дордето взели мерки
кокошките червеноперки
петлето глупаво да спрат,
лисицата
хитрината
го уловила за врата
и си намерило смъртта.

*А те намерили перата
от вятър пръснати в гората.
Вълкът от лисината плячка
разтърсил в стръв гърбина ячка. Извикал гарвана
шпионин,*

*обул го в черни панталони
и го облякъл в черен фрак,
за шпионаж приготвен пак.*

— Какво да сторя, господарю?

*— Ще идец в селската кошара,
но като важен дипломат,
излъскан, фин и очилат.*

*И като лисиното пиле
там някое наивно шиле
ще каже: — Ей, че издокаран!*

*Дано и мене ме закара
от заградената кошара
зад ниви и гори — на Запад,
където всички само лапат,
да видя свят
широк, богат,
да ям и пия с дипломат.*

*— Върви. За хитрото ти дирене
от мен ще имаш буца сирене.*

*А аз в гората под клонака
от тебе шилето ще чакам.*

*Към двамата привел глава
дочул кълвачът и това.*

*И пак по телеграфа тайно,
тактичен, предан, мил безкрайно,
на овцефермата предал
какво дочул и що видял.*

*Пристигнал важно дипломатът,
а селяните му подмятат:*

— В гората под клонака буков

ще хапнем за добра сполука.
Банкет голям ще ти дадем,
там шилето ще опечем.
И дипломатът рекъл: — Сам
ще водя шилето натам.
— Добре, води го, щом желаеш.
То тебе чака. Ей това е!
Продумал гарванът на шилето.
— Ела, не бой се с мене, милото.
Не ще им дам да те заколят,
а ще живееш с нас на воля!
Забляло шилето наивно:
— Бе-бее, това ще бъде дивно!
Води ме, искам да избягам
и като тебе да се стягам.
Да видя вашия разкош
и да танцувам до сред нощ
а денем до обяд да спя,
не мога тук да ги търпя!

Над селото се спускал здрачът.
Наблизо се явил кълвачът
И тайно на овчаря пак
дал уговорения знак:
— Ела да ти покажа, знам
къде врагът се крие там.
Вървели в тайните пътеки,
които ги не знае всеки.
Стаили се зад дива крушка
кълвачът и овчарят с пушка.
А в храсталака Кума Лиса
и Кумчо Вълчо в мрак дошли са.
Очаквали и те стаени,
за жертвата си настървени.
Но изведнъж дочули шум
и екнал гръм: бу-бум, бум-бум!
Гърмът отекнал из поляните.

*Навирили крака душманите.
Разбрало шилето тогава,
че гарванът го заблуждава
и жално почнало да блее:
— Аз искам да се върна, бе-е!
— Да хванем гарвана! — зачукал
кълвачът на зелена бука.
И спуснали се те с овчаря,
но не успели да го сварят,
че този враг
с нов черен фрак
се мушнал в оня храсталак,
готов да шпионира пак.*

*Но зорко бди и днес кълвачът.
Стои на пост
разузнавачът!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.